

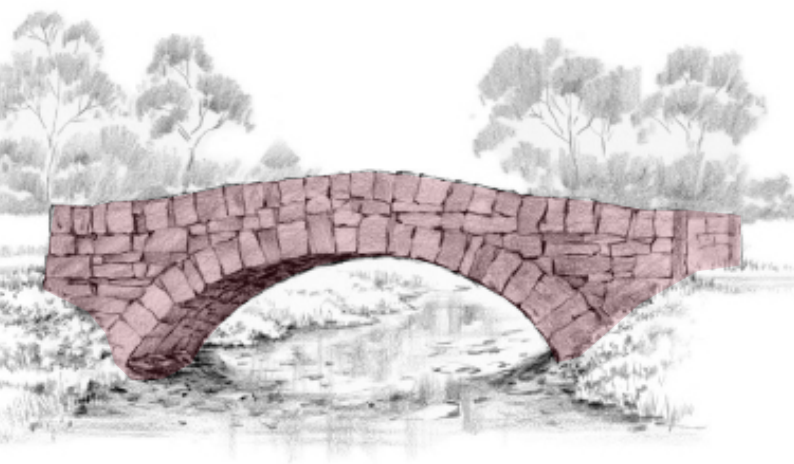
REVERIL-SERIE

DE AANBIDDING DER HERDERS

JODOCUS VAN LODENSTEIN

No. 60

december 1969

De brug op de omslag staat symbool voor het doel van het Smytegelfonds:

Preken uit de tijd van de Nadere Reformatie in het Nederland van de 17e en 18e eeuw overbrengen naar de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands zonder afbreuk te doen aan de geestelijke inhoud.

Zo mag de rijke boodschap van toen onverzwakt doorgegeven worden naar onze tijd, om de gemeente van nu te bouwen in het geloof. Opdat Jezus Christus de brug zal zijn tussen een verloren mensenkind en God.

DE AANBIDDING DER HERDERS

door

JODOCUS VAN LODENSTEIN

En het geschiedde, als de engelen van hen weggevaaren waren naar de hemel, dat de herders tot elkander zeiden: Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd. En zij kwamen met haast en vonden Maria, en Jozef, en het kindeke liggende in de kribbe. En als zij het gezien hadden, maakten zij alom bekend het woord, dat hun van dit kindeke gezegd was. En allen, die het hoorden, verwonderden zich over hetgeen hun gezegd werd van de herders. Doch Maria bewaarde deze woorden alle te zamen, overleggende die in haar hart. En de herders keerden wederom, verheerlijkende en prijzende God voor alles, wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk tot hen gesproken was.

Lukas 2 : 15-20

Wanneer God de mens Zijn heil bekend maakt moet hij zichzelf en anderen opwekken en ijverig de handen aan het werk slaan om dat heil te zoeken en in bezit te nemen. Daartoe moeten wij de wegen gaan die God ons aanwijst. Dat zien we in deze herders. Daarom trekt God Zelf, opdat wij lopen zouden. Hij bekeert ons, Hij zendt Zijn licht en waarheid en Hij verwijdt ons hart, opdat wij het pad van Zijn geboden lopen zouden. Hij toont ons Zijn rijke belofte, opdat wij geloven zouden. Hij zegent ons in het schenken van Christus, de Zaligmaker en Heere, Die ons door God gegeven is tot wijsheid, rechtvaardigmaking en volkomen verlossing. Hoewel God ons verlost zonder ons toedoen, toch komen wij in het bezit van de zaligheid door vrezen en beven. Om de kroon te ontvangen moet men lopen, op de hemel moet geweld gedaan worden, naar het eeuwige leven moet men grijpen! Wij moeten arbeiden om door de enge poort in te gaan in Gods Koninkrijk, want zonder arbeid verkrijgt men niets. Wij zien hier, hoe de herders elkaar aanmoedigen en ook tot ons zeggen: Laat ons naar Bethlehem gaan, in Gods weg. Laten wij ook ijverig van geest zijn om

de effen weg te gaan die God ons aanwijst. Wij leren hier van de herders Jezus zoeken en wij zullen, met hen, meer vinden dan wij verwachten. Wij leren verder dat een christen het goed dat hij heeft aan anderen, moet meedelen. De ware christenen overdenken Jezus' geboorte met verwondering, ze bewaren het Woord en overleggen het in hun hart. Wij zien hoe de Heere door Christus Zijn eer krijgt en de mensen vrede. Zij worden vrienden en zoeken samen niets hogers dan God te prijzen en te verheerlijken. Dat betaamt de oprechten, want zij hebben al Gods beloften waarheid bevonden. Alle beloften zijn toch in Christus ja en amen, Gode tot heerlijkheid. Over de geboorte van Christus moet men zich hier alleen verwonderen omdat Hij zo wonderlijk is ontvangen, of omdat zo'n groot Persoon in zo'n armelijke staat geboren werd. Maar wij moeten er eens met verwondering bij stilstaan hoe nodig zijn komst was voor onze ziel. Hij is de Zaligmaker van de Zijnen. Hij is de Sterke, Die de Satan zou overwinnen. Lees eens Openbaringen 5. De engelen wisten er geen raad op. Zij stonden daar en zagen rond, uitroepend: Wie is waardig het boek te

openen? En niemand in de hemel, noch op de aarde kon het doen, noch er zien en lezen. Daarom weende Johannes. Maar een ouderling zei tot hem: Ween niet, zie, de Leeuw, Die uit de stam van Juda is, de wortel Davids, heeft overwonnen om het boek te openen en zijn zeven zegels open te breken. In dit visioen gaat het allemaal wonderlijk toe. Laten wij nu eens zien wat Christus doet voor hen die Hem gezien hebben als de Koning der ere in Zijn heerlijke schoonheid. Daarom zal ik niet de geschiedenis van de herders op zichzelf verklaren want die is duidelijk genoeg, maar ik zal enkele gedachten daaromheen behandelen.

DE AANBIDDING DER HERDERS

1. De dienaars van Christus
2. Het zoeken en vinden van Christus
3. Het verkondigen van Christus

Christus laat Zijn geboorte en al zijn werk dat Hij voor de zaligheid van mensen doet verkondigen door Zijn dienaars. Maar na een zekere tijd neemt Hij de dienaars weg en laat de mensen alleen. Laat dat eens tot u doordringen, allen, die Gods Woord nu zo

weinig acht. De Heere zendt u wel een tijdlang Zijn dienaren, maar Hij neemt ze soms weer snel weg. Dat zien we in de tekst. Zo gaat het steeds. De apostelen hebben steeds weer gepredikt, soms lange tijd, soms kort. Tenslotte wilde men hen doden en dan zeiden ze: Omdat u zich het eeuwige leven onwaardig maakt keren wij ons tot de heidenen. Wij gaan weg. De Heere Jezus zond Zijn twaalf discipelen uit om het Koninkrijk Gods te verkondigen. En zij trokken overal rond, terwijl zij het Evangelie predikten en de zieken genazen. Toen zij teruggekeerd waren verhaalden zij alles wat zij gedaan hadden. Ja, Christus zegt tot zijn dienstknechten: “Ga”, en zij gaan, “kom”, en zij komen. Hij zendt hen uit, maar zij komen ook terug. Wanneer God de wereld bezoekt, dan zendt Hij twee getuigen (Openb. 11). Zij worden beiden gedood, God wekt hen echter op en zij verkondigen weer Zijn Woord. Daarna neemt Hij ze weg. Paulus zegt: “Nu is het de welaangename tijd, nu is het de dag der zaligheid”. Dat. betekent zoveel als: Nu zendt God Zijn profeten nog, maar dat zal niet altijd duren. Waarom neemt God na een zekere tijd Zijn dienaren weg? Omdat dan hun werk, het

verkondigen van Gods wil naar Zijn Woord, afgelopen is. Zij moeten slechts prediken. Meer kunnen zij niet doen. Als dat op de juiste wijze op de preekstoel gedaan is en wanneer men God ernstig gebeden heeft om zijn zegen, dan is het goed. God zegt tot Ezechiël: „Hetzij dat zij het horen of laten zullen, gij zult Mijn woorden tot hen spreken, want zij zijn een wederspanning huis; zo zullen zij weten, dat een profeet in het midden van hen geweest is. Ga heen en vrees niet voor hun woorden”. Men denkt wel eens dat de predikant veel aan Gods zaak kan doen. Vooral als men ziet dat hij er velen wint en als er dagelijks enigen tot de gemeente Gods worden toegedaan om zalig te worden. Dan roemt men over de man, alsof het zijn werk was. Men hangt aan zo’n predikant, maar een ander kan soms ijveriger zijn dan hij en toch lijkt het tevergeefs. Predikanten zijn geen zaligmakers. Zij zijn alleen uiterlijke werktuigen. Zij kunnen de harten niet veranderen. Zelfs de aanwezigheid van dienaren van Gods Woord doet aan de zaligheid niets toe of af. Deze stad is voorzien van goede predikanten. Nu zegt men: Hoe kan het ons dan slecht gaan? Maar u weet toch, dat dat

helemaal niet van hun tegenwoordigheid afhangt? Als zij uw hart konden veranderen, ja dan wel, maar dat kunnen zij niet. En de Heere neemt hen soms weg door de dood of maakt hen onbruikbaar. Zij, die het moeilijke en verantwoordelijke werk van een recht dienaar van het Evangelie op hun zwakke schouders moeten dragen, mogen getroost zijn in hun werk. Al hebt u veel moeite gedaan om uw preken goed voor te bereiden en uit te spreken, toch ontvangt u vaak de laster van sommigen als dank. Wees tevreden, de Heere zal er eenmaal op terugkomen. Zwijg nu niet stil, maar roep. Valt het wat zwaar, klaag dan niet zoals Jeremia: “Nadat ik spreek roep ik uit, ik roep geweld en verstoring, omdat mij des Heeren Woord de ganse dag tot smaad en schimp is”. God verlosse ons van eigenliefde en moedeloosheid. Wordt u ziek, leg uw hoofd gerust neer. Kwel u niet met bezorgdheid over de gemeente, hoe het met haar gaan zal. Wees stil, onnodige zorg is altijd ongeoorloofd. Denk maar: De Heere heeft mij gezonden om hen te leren en dat heb ik gedaan. Kan ik nog meer doen? Zou ik zelf de harten kunnen veranderen? Neen, daarom zal ik mij daarover

niet bekommeren, want de Heere is gewoon zijn dienaren te zenden en weer weg te nemen. Mijn waarde christenen, dit moet ons dienen ter vermaning, dat wij Gods genadetijd waarnemen, wanneer wij een overvloed van leraars hebben die ons als dienaars van Jezus Christus Zijn wil verkondigen. Breng dan de vruchten voort die bij zo'n bekering horen. Want de Heere kan het blad weleens omdraaien en dan zou u van land tot land zwerven om Gods Woord te horen. U zou het niet vinden, al zou u het tot over de zee zoeken. Wat zou het dan zwaar op uw hart wegen, dat u er nu niet meer werk van gemaakt hebt. Wilt u er geen enkele moeite voor doen? Bedenk: nog steeds spreekt de Heere door een zwak man, het kan spoedig voorbij zijn. Luister dan nog op deze dag, nu u het woord van God verkondigd wordt. Hoeveel engelen heeft God al tot u gezonden?. De Heere kan u plotseling voor Zijn rechterstoel dagen. Een korte ziekte en dan is het gebeurd. Maar eenmaal komen wij daar allemaal. Dan zal men zien wie naar Gods Woord geluisterd heeft en wie niet. Men zal het onderscheid zien tussen de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen, tussen hen die hun tijd

waarnamen en hen, die dwazer waren dan de kraan en de zwaluw die hun tijd weten. Helaas velen kennen het recht van hun God niet, daarom zei Jezus van hen: “Gij geveinsden, het aanschijn des hemels weet gij wel te onderscheiden en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?” U spreekt tegen uw geweten in, het zal u daarom veroordelen in de dag van het oordeel. Luister nu nog en denk niet dat de Heere u altijd Zijn gezanten zal geven om u te waarschuwen. Het is nu nog zo, dat er nieuwe gezanten in de plaats komen van hen die weggaan, maar eens zal dat ophouden. In de natuur komt de zon op middaghoogte, maar zij daalt ook weer. Het water rijst tot vloed, maar na enige tijd zakt het weer. En wie met vloed op een zandgrond vastloopt, komt er niet gemakkelijk weer af. Overdenkt dit, want dat zou u tot zwaarder oordeel kunnen zijn. Christus komt tot ons op twee manieren. Hij komt met Zijn genade en in heerlijkheid. Nu komt Hij tot ons met Zijn genade. Neem die tijd waar, dan zult u ook met Hem de heerlijkheid ingaan. Wanneer u dit niet doet en de genadetijd verwaarloost, dan zult u eeuwig buiten moeten staan en in de hel neerdalen. Dit

is een ernstige zaak die u ter harte moet nemen, anders zou ik het u niet telkens vertellen.

Heden nu u Gods stem hoort, verhardt uw harten niet. Och of u op deze dag van genade eens inzag wat tot uw vrede dient! U vraagt: Welke middelen moeten wij dan gebruiken? Ik zal ze u aanwijzen. U moet naar de dienaren, die u Gods Woord verkondigen in Christus' naam ernstig luisteren omtrent de dingen waarvoor zij tot u gezonden zijn. Sommigen verachten de kerkdiensten. De redenen waarom zij verzuimen zijn maar uitvluchten. Velen komen alleen naar de kerk op feestdagen en zo nu en dan op zondag, maar niet de gehele zondag. Zo verwaarlozen zij vele middelen tot de zaligheid, waar anderen zo naar kunnen verlangen. Zij zullen echter eenmaal aan God rekenschap moeten afleggen hoe zij hun genadetijd gebruikt hebben. Laat het evenwel niet aankomen op de dienst des Woords in de kerk, maar gewen u eraan om zelf Gods Woord te onderzoeken. Doe als de mensen in Berea, die acht gaven op wat Paulus sprak en die onderzochten of die dingen werkelijk zo waren. Paulus prees hen er om. Onderzoek Gods Woord, want dat kan u helpen. Al gingen alle

predikanten weg, dan zou u toch een predikant in uw ziel hebben. U moet alle middelen gebruiken om uw leraars te helpen, want zij doen alle moeite om u Gods Woord duidelijk te verkondigen. De Schrift is de spijs der ziel. Wanneer nu de predikanten het voedsel van Gods Woord voor u toebereden, dan moet u die spijs nemen en ze met Gods Woord gaan vergelijken. Dan zult u daarna nog een leraar in uw hart hebben. Zo komt het Koninkrijk Gods binnen in u en Zijn Woord zal in uw hart geschreven worden, zodat u zonder predikant daarin onderwezen zult worden. Neem hun leer aan met geloof, dan ontvangt u Christus Zelf in uw ziel en dan zal het met ons gaan als met de inwoners van Sichar. Toen de Samaritaanse vrouw hun vertelde van Christus Jezus en Zijn leer gingen zij zelf naar hem en zij geloofden wat zij zagen. Dan zouden ook wij door de Heere Zelf onderwezen worden en Gods Woord zou bij u blijven en rijkelijk onder u wonen. Als wij het Woord met geloof ontvangen dan lezen en horen wij niet alleen Gods Woord, maar dan komt God Zelf in ons hart wonen. Dan is het altijd in ons. Al was er dan niemand die ons onderwees, toch zouden wij Gods

Woord in ons en onder ons hebben, want dan is de Geest bij ons en Die zou ons geestelijk en hemelsgezind maken. Dan zouden wij het niet nodig hebben dat iemand ons onderwees, want wij zouden door de Heere Zelf onderwezen worden en de vrede van onze kinderen zou groot zijn (Jes. 54). Hecht niet teveel aan de tegenwoordigheid van uw dienaren. U moet trachten Christus aan te hangen, meer dan uw leraars. Wij moeten u daarvoor waarschuwen, want wij zien dat sommigen, die getroffen zijn door de dienst van een bepaalde predikant, teveel hun hart op hem zetten. Dat is niet goed, want u ontnemt zo de eer aan God. Wanneer sommigen zeggen dat wij dit graag hebben, dan zullen de stenen die hier liggen in de dag des oordeels tegen u getuigen. Het moet verre van ons zijn om Gods eer te roven. Johannes zei: „Zie niet op mij maar op het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt. Hij moet wassen, maar ik minder worden.” Op dat gezegde volgden sommigen Christus na en anderen Johannes. Maar Johannes wil dat men Christus volgen zal en dat men niet te vleselijk is. Paulus zegt: „Gij zijt nog vleselijk en wandelt naar de mens”. Wat zijn Paulus en Apollos

anders dan dienaren door wie u geloofd hebt? Paulus heeft geplant en Apollos natgemaakt, maar God heeft de wasdom gegeven. U moet het dus allemaal aan Gods zegen toeschrijven en aan Jezus Christus vastgehecht blijven en niet zo blijven staren op een mens, een bepaalde leraar. U mag veel liefde voor een leraar in uw hart hebben, u mag u niet hechten aan een man. U moet aan Christus gehecht zijn en blijven, want Die blijft altijd, waar andere leraars moeten heengaan. Uw profeten, waar zijn ze? En zullen uw leraars er eeuwig zijn? O, neen! Wanneer iemand met vrucht Gods Woord hoort dan komt hij in beweging en gaat ijverig Christus zoeken, om als hij Hem gevonden heeft één met Hem te worden. Zo gaat het met de herders. De engelen zijn weg. Zij hebben hun woord gehoord en daarom gaan zij op weg om Christus te zoeken. Let ook eens op het leven van Paulus. Hij zegt: „Wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijn moeders lichaam aan afgezonderd heeft en geroepen door Zijn genade, Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik niet te rade gegaan met vlees en bloed”. Paulus

achtte alle dingen schade te zijn bij de kennis van Jezus Christus, opdat hij Hem maar mocht gewinnen. Op weg naar Damascus vroeg hij: „Wie zijt gij, Heere?” Christus antwoordde: “Ik ben Jezus, Die gij vervolgt”. Hij zei: „Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?” Zo gaat hij over in de dienst van Christus en van toen af verkondigde hij Jezus als de Zaligmaker, Die in de wereld gekomen was om zulke grote zondaren als hij zalig te maken. Immers, aan hen die Gods Woord op zaligmakende wijze horen, wordt Jezus getoond. Zij zien met de ogen van hun ziel Christus en Zijn schoonheid. Jezus zegt: „Die Mijn Woord bewaart, zal Mij zien”, en „Die Mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft en hij zal door Mijn Vader geliefd worden en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.” Stel u voor dat iemand een grote schat begraven had onder een hoop puin. Hij roept er iedereen bij en vertelt het. Maar de mensen, die alleen maar een groot brok steen zien tussen het puin, letten er verder niet op. Maar één uit de menigte licht de steen op, er lagen niets dan parels en diamanten onder. Wat zou die man blij en verwonderd zijn! En als hij nu gemakkelijk iets

van die schat zou kunnen krijgen, zou hij dan niet alle moeite ervoor doen? Zo is het met iemand die zoekt naar Christus. Al vragen anderen er niet naar, als hij maar Christus, de schone Parel, mag verkrijgen. Christus heeft Zelf de gelijkenis van de schat in de akker verteld. Bij sommigen opent God de ogen van hun verstand en als deze mensen die kostbare parel zien, dan verkopen zij alles om die te verkrijgen. Maar de zinnen van anderen zijn door satan verblind. Onderzoek uzelf of u Gods Woord wel goed hoort. Al de vermogens van uw ziel moeten er naar uitgaan om de Heere Jezus te zoeken en Hem te mogen bezitten. Maar hoe staat het met ons? Er zijn maar weinigen bij wie dit zo is. Sommigen leven een stil, burgerlijk en vroom leven. Is het niet zo? Stel deze vraag eens aan uw geweten. U bent geen hoer of dief, maar dan bent u nog geen zoeker naar Christus. Ware zoekers wroeten en werken alle dagen, zij spannen alle krachten in om Christus te zoeken en zij rusten niet, voordat zij Hem gevonden hebben. Dat is heel wat anders dan een burgerlijk leven leiden. Anderen spannen niet al hun krachten in om de Heere aan te grijpen. Jesaja zegt: „Er is

niemand die Uw Naam aanroept, die zich opwekt, dat hij u aangrijpt”. Gods kinderen weten dit en zuchten daarover. Zij klagen: „Heere, waarom verstokt Gij ons hart? Waarom doet Gij ons van Uw wegen afdwalen? Want Gij verbergt Uw aangezicht voor ons en Gij doet ons smelten door middel van onze ongerechtigheden”. U moet daaraan echter niet toegeven. Wanneer wij Gods sterkte in Christus niet zo kunnen aangrijpen als wij wensen, dan moeten wij toch dat doel, die prijs der roeping Gods najagen, of wij het ook grijpen mochten, waartoe wij van Christus ook gegrepen zijn. Er zijn mensen, die Christus wel zouden willen grijpen, maar het kost hun teveel. Zij zouden hun eer verliezen, want de mensen zouden hen verachten. Zij zouden het voordeel van het verkopen op zondag moeten missen. Zij willen Jezus niet kopen voor die hoge prijs van hun gemak en rust. Een prettig leven opgeven om voor God op de knieën te kruipen? Neen, dat kunnen ze niet. Als dat bij u zo is, dan hebt u Christus nog niet tot uw zaligheid gehoord. Maar als u Hem niet wilt zoeken zal Hij u zijn als een reuk des doods ten dode. Hoe meer men ijzer op een aambeeld slaat, hoe harder het

wordt. Hoe meer Gods Woord tot u gesproken wordt en u er niet naar leeft, hoe harder uw hart wordt. Het gaat dan met u als met de Farao van Egypte; de Heere komt met steeds zwaarder straffen. Zo wordt de leer van Christus u tot een zwaar oordeel. Hoe waar is het wat Simeon van Jezus zei: „Deze wordt gezet tot een val en opstanding in Israël”. Wanneer u Jezus’ woord misbruikt zal de Heere zonden met zonden straffen en zo wordt uw oordeel zwaarder. Wij moeten beleven dat wij Gods Woord zo horen, dat wij Hem ook met al onze krachten gaan zoeken. Zoek Christus met uw ganse hart. Maar wie zal u in beweging brengen wanneer u Hem niet werkelijk hoort? Als u nog niet met uw ganse hart aan het zoeken bent, dan is God nog niet in u bezig. U vraagt: Wat moet ik doen om Christus zo te zoeken? Denk over deze dingen eens ernstig na. Wij zullen u daarbij aanwijzingen geven. Bedenk dat alle goederen van de wereld buiten Christus u tot een vloek zijn, of in elk geval niets dan ijdelheid. Waarom jaagt u dan deze dingen na en zweert u ze niet af om Christus’ wil? Is die dierbare Zaligmaker, die schone Parel, u niet meer waard dan enige ijdelheden? Wanneer de Heere

nu eens tegen u zei: „Wat hebt u nu in feite aan al die aardse goederen” en u geloofde dat echt, dan zou u los komen van alle wereldse goederen en Jezus Christus zoeken met al de vermogens van uw ziel. Of wilt u het niet geloven? Tast dan met uw handen. Ziet u niet dat de goederen ons verlaten, of dat wij ze eenmaal moetén verlaten? Sterven al uw vrienden niet? Leer dan de wereld gering te achten. Bedenk dat de goederen van Christus uitnemend heerlijker zijn. Dat zeggen wij, maar wie gelooft onze prediking? Zagen wij dit eens zoals die koopman van de Parel het zag. Hoe komt het toch, dat wij dit horen en dat wij niet geloven dat die dingen zo heerlijk zijn? De oorzaken van het niet zoeken zijn: De zaak is te groot en de behoefte van het hart is te klein. Sommigen voelen die behoefte van hun hart niet, omdat zij met zoveel aardse dingen bezig zijn. Anderen verkrijgen de begeerten van hun hart niet en hun begeerten worden ook niet groter, omdat zij zulke grote dingen haast niet durven begeren en denken dat zij dit niet mogen doen. Ik zeg u: Wek uzelf op en begeer vrijmoedig, dan zult u vanzelf meer zoeken. Anderen zijn eraan gewend geraakt dit te

horen. Het is het oude liedje: we hebben de woorden zo vaak gehoord dat we ze van buiten kennen, maar aan de zaak zelf komen wij niet toe. We stemmen toe: het zijn heerlijke dingen, maar het is een woordenspel en wij trekken ons, evenals Gallio, van al die woorden niets aan. We denken: het zijn maar woorden. En zo verliezen wij Christus met al Zijn heerlijkheid. Maar wilt u in beweging komen? Bedenk dan, dat er in Christus werkelijk een wonderlijk grote heerlijkheid is en dan zult u die met alle macht zoeken. Bedenk hoe zeker deze dingen zijn. U zegt wellicht: Moet u daarop wijzen? Er is immers niemand onder ons, die Gods Woord niet gelooft? Dat betwijfelen wij. Want als u wist dat u de hemel als beloning voor uw goede werken zou ontvangen, zou u die dan niet ijverig doen? Maar u doet ze niet. Hoe komt dat? Omdat u aan de waarheid van de grote zaligheid twijfelt. U gelooft toch wel, dat de hemel een grote en heerlijke zaak is. Maar u doet die goede werken niet, omdat u niet gelooft dat het waar is, dat u dan de hemel als beloning ontvangt. Bedenk dan dat het zeker is dat er niets heerlijkers te vinden is dan Christus. Wanneer de Heere uw ogen daarvoor geopend heeft zult u begeren om Hem

met alle kracht te zoeken. Bedenk, dat het bezit van Christus een schat is, die men niet zonder arbeid kan verkrijgen. Het kost u veel moeite om voor uw dagelijks brood te zorgen. Denkt u dan zonder slag of stoot de hemel in te nemen? Neen, dan bedriegt u uzelf. Een zekere vrouw begeerde godzalig te gaan leven. Zij dacht namelijk bij zichzelf: Zullen alle mensen zalig worden? Neen, Wie dan? Zij, die geen hoeren, dieven of dronkaards zijn? Neen, want dan zouden de meeste mensen zalig worden. Maar zij zullen zalig worden, die met hun hele hart gehecht zijn aan Christus, zoals ik gezien heb van enkele mensen in de gemeente. Bij hen wil ik mij voegen. Zo moet u ook denken. Daarom, wilt u Christus hebben, dan moet u de hemel bestormen en strijden om in te gaan door de enge poort. Ga daar doorheen en loop op de smalle weg die tot het leven leidt. Op een andere manier zult u het leven nooit vinden. Christus heeft het Zelf gezegd. Wilt u nu nog verloren gaan, dan kan ik u niet helpen. Het is nodig dat u er nauwkeurig op let hoe u Gods Woord hoort. Onderzoek uzelf na het horen. Dat gebiedt Christus ons: „Zie dan, hoe gij hoort; want wie heeft, dien zal gegeven

worden". Dit is nodig, niet alleen omdat er van de zes dikwijls maar één is, die Gods Woord op de juiste wijze hoort. Maar onder hen, die erdoor ontroerd worden, zijn er weinigen die werkelijk verontrust worden. Zij mogen wat bewogen worden, maar zij blijven wie zij waren. Zij kunnen het gehoorde Woord met vreugde ontvangen en voor enige tijd geloven, maar zij hebben geen wortel. In de tijd der verzoeking vallen zij af. Daarom staat er in Hebr. 6: Het is onmogelijk, degenen die eens verlicht zijn geweest en de hemelse gaven gesmaakt hebben en des Heiligen Geestes deelachtig zijn geworden en het goede Woord Gods gesmaakt hebben, als zij afvallig worden, die wederom te vernieuwen tot bekering. Zij proeven het Woord en toch vallen zij nog af. In onze tekst staat, dat allen die het hoorden zich verwonderden, maar Maria bewaarde al die opmerkelijke woorden als een goed zaad in haar hart. Zij allen hoorden en verwonderden zich; maar zij horen niet allen wèl, die ontroerd worden. De vrucht van de prediking der engelen is, dat de herders gaan zoeken. Zij vinden Christus. Daarna gaan ze van Hem spreken. De prediking van de herders is niet zonder vrucht. Zij bracht in het algemeen

voort, dat zij allen verwonderd werden. Het was bij allen niet zoals het moest zijn. De verwondering ontstond ook, omdat wat zij hoorden van de herders zo geweldig en ongewoon was. Dat is niet genoeg. Al zou u van uzelf raken, evenals de koningen van Scheba, toch is dat niet de rechte verwondering. Dat zien we bij Maria, die verwonderd was over alles wat gezegd werd door de herders en die al die woorden bewaarde in haar hart. De mensen die Gods Woord niet op de goede wijze horen kunnen wel met veel verwondering van Christus' geboorte horen. Zij kunnen er zelfs door ontdaan zijn. Maar wedergeborenen horen anders, dat blijkt hier wel. In Hand. 2 lezen wij: „Zij ontzetten zich allen en verwonderden zich. Zij werden twijfelmoedig, zeggende de één tegen de ander: Wat wil toch dit zijn?” Wanneer Christus Zich vertoonde, werden zij verbaasd en zij ontzetten zich. Maar tenslotte bleven zij wie zij waren. We lezen in Lukas 5: “Ontzetting heeft hen allen bevangen en zij verheerlijkten God en werden vervuld met vrees, zeggende: Wij hebben heden ongelooflijke dingen gezien”. Deze mensen stonden versteld van de wonderen van Christus,

maar toch waren zij vijanden van Hem. Daar mogen zij, die zich zo gemakkelijk geruststellen, wel erg in hebben, U denkt dat het goed met u is als u gevoelig aangedaan bent. Maar ook de ergste zondaars hebben dat wel eens. Waar komt die verwondering vandaan? Uit de zedelijke kracht van Gods Woord. Geen woord dat er in de hele wereld ooit geweest is, is krachtiger dan dit Woord. „De woorden van een wijze zijn als nagelen en prikkels, die diep in het hart ingaan”. Niets is er wijzer dan dit Woord, in ‘t bijzonder als het door een engelenmond gesproken wordt of zoals de herders spraken, die het weer van de engelen geleerd hadden. Ik bedoel dat het Woord welsprekend verkondigd wordt. Dat kan zelfs een groep ruwe soldaten, die gezonden waren om Christus te vangen, doen sidderen. Zij zeiden immers: „Nooit heeft een mens also gesproken, als deze mens.” Iemand kan spreken en een ander kan hetzelfde zeggen, terwijl men door de woorden van de ene geraakt wordt en door de andere niet. Maar de meeste indruk ontstaat door de zedelijke kracht van Gods Woord; daardoor kan wel een Felix bevreesd worden. Het kan wel zijn dat men door de één

wat meer aangesproken wordt dan door de ander. Maar wanneer onze bewogenheid veroorzaakt wordt door Gods Woord als zodanig, dan zou men daar niet zoveel verschil in vinden. Het Woord wekt ook verbazing door verkeerde oorzaken. Sommige mensen met een boos geweten veinzen slechts belangstelling en verwondering om daardoor de gunst van deze of gene te winnen of om het gewin. De verwondering kan een natuurlijke oorzaak hebben. Het gaat hier immers om wonderlijke zaken, zoals de eeuwigheid. Die dingen kunnen wij niet bekijken. En zoals men over alle nieuwe dingen verwonderd is, zo is het ook hier. Hoe buitengewoon is het: God, Die mens wordt en door allen verworpen wordt; Christus, Die voor de arme mens op de wereld komt. Als u diep over Christus' vernedering nadenkt móét u wel onder de indruk komen. Die indrukken worden ook bewerkt door de algemene werking van Gods Geest. Weet u niet, dat er enkele algemene gaven van de Geest zijn en dat niet alle gaven zaligmakend zijn? Koning Saul werd ook gedreven door de Geest. En hiervoor hebben we al gezegd, dat Paulus spreekt over mensen, "die de Heilige Geest deelachtig

geworden zijn”. Maar deze algemene werking is niet genoeg. Zie eens, of u door Gods Geest overtuigd, en wedergeboren bent, of Christus een gestalte in u heeft, dat is, of u naar Zijn beeld veranderd bent. Op. dit punt moeten vele mensen gewaarschuwd worden. Hoeveel mensen zijn op het Kerstfeest niet ontroerd. Daarop zijn ze dan gerust. Maar dat is niets. Wees er zeker van, dat wanneer u verder niets hebt, u nog een zondig leven leidt en vervreemd bent van God. Zelfs de grootste misdadigers zijn wel eens ontroerd. Velen zijn wel uiterlijk geroepen, maar weinigen uitverkoren, dat wil zeggen, weinigen veranderen ook werkelijk daardoor. De mensen van Kapernaüm, die zich verwonderd hebben over de woorden en werken van Christus, geloofden toch niet echt in Christus en daarom zei Christus van hen, dat zij een veel zwaarder oordeel zouden ontvangen. Hoevele mensen zullen met hen niet verloren gaan, die slechts uiterlijk ontroerd worden. Er zijn echter mensen, met wie het nog erger is. Zij worden door niets bewogen, of men nu Christus aan hen verkondigt of niet. De ergsten zijn zij, die de prediking ook nog bespotten. Is er iemand

die bewogen wordt als Mozes en die zich inspant in de dienst des Heeren, dan spot men ermee. Het is echter voorzeggd dat er in de laatste tijd spotters zullen zijn, die naar hun goddeloze begeerlijkheden wandelen zullen, die zich van God afwenden, natuurlijke mensen, die de Geest niet hebben. Hoe u ook over uzelf denkt, ik moet u zeggen dat u mensen zonder Geest bent. U hebt geen deel aan Christus, u bent als de heidenen. Want: „Zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe”. U hebt nog minder dan de inwoners van Kapernaüm. Zij verwonderden zich nog, maar u spot met mensen die bewogen zijn. Als het oordeel over de inwoners van Kapernaüm al zo zwaar is, dat Jezus ervan zei, dat zij, die tot de hemel toe verheven waren, tot de hel zouden neerdalen, hoe zwaar zal dan de verdoemenis van de spotters zijn! Laten wij ons dus nauwkeurig onderzoeken of wij zó ontroerd zijn over deze dingen en of wij alles zó verstaan, dat wij erdoor wedergeboren zijn. Zie eens of dit alles in uw ziel een diepe nederigheid werkt voor God en de mensen. Want dat is de aard van deze verwondering. Paulus verwondert zich, maar hij vernedert zich

ook onder God, als hij uitroept: „O, diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods! Hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn wegen!” U denkt misschien: waarom doet Paulus dat? Wanneer God Zijn Zoon zendt in de wereld en Hem zo diep laat vernederen om uw zonden te verzoenen en een eeuwige gerechtigheid te verwerven, zou het zicht daarop iets anders kunnen uitwerken dan een diepe nederigheid? In de omgang met uw naaste moet u liever de minste dan de meeste zijn. Doe geen ding door twist of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de één de ander uitnemender dan zichzelf. Dit gevoelen zij in u, dat in Christus was, Die in de gestalte van God zijnde, geen roof geacht heeft, Gode evengelijk te zijn, maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestalte van een dienstknecht aannemend en is de mensen gelijk geworden.” Hoor dit, hoogmoedigen! Dacht u dat u wel trots mocht zijn, terwijl God mens is geworden? Wanneer u zich echt verwondert over Jezus’ geboorte, dan zou u zich voor Hem neerwerpen en denken: Christus, Gods Zoon is mens geworden. Hij is zelfs gestorven om mijnentwil. Zou ik nu nog hoogmoedig kunnen zijn? Zou ik Christus’ voetstappen niet

navolgen? Die verwondering zal in u een bijzonder godvruchtig leven werken. Niet een burgerlijk leven, maar een leven dat als kenmerk heeft de verborgenheid der godzaligheid, die groot is. Want men moet wel godvruchtig leven, omdat men bedenkt, dat Gods rechtvaardigheid, eer Hij de zonde kon vergeven, Zijn eigen Zoon in de wereld moest zenden. Dan zullen wij ons wel wachten voor de zonde. En als u denkt aan de liefde van God, Die mij Zijn Zoon gegeven heeft, dan zegt u: O, kon ik nu God maar dienen zoals Hij wil en door mijn godvruchtig leven Jezus verheerlijken. Er staat in Johannes 15: „Gelijk de Vader Mij liefgehad heeft, heb Ik u ook liefgehad; blijf in deze Mijn liefde”. Dan zal de liefde van Christus u dringen tot wederliefde. Die liefde woont in het hart. Zij werkt niet altijd even krachtig, maar de begeerte naar God is er, die is nooit weg. Het hart is er altijd mee bezig, men kan het niet vergeten. Zij hebben gehoord dat Christus geboren is en zij zetten hun hart erop, zoals de Schrift zegt. Zij kunnen er nooit genoeg van krijgen om het te overdenken. De prediking brengt bij Maria een heel bijzondere vrucht voort. Zij overlegt de

woorden van de engelen en de herders en vergelijkt ze met Gods Woord. Ze bindt ze als het ware bijeen. Zo bewaart zij het. Bewaren is heel zorgvuldig opbergen, zodat men het niet verliezen kan. Maria deed dat met de heilige begeerte om tot grotere kennis te komen van deze dingen. Zij praatte niet zomaar anderen na. Zij deed het ook met ijver, met haar hele hart, zoals in Jesaja staat: “Met mijn ziel heb ik U begeerd in de nacht, ook zal ik met mijn geest, die in het binnenste van mij is, U vroeg zoeken.” Toen de herders hun werk gedaan hadden gingen ze huiswaarts. Onderweg verheerlijkten zij God, dat wil zeggen, zij dankten Hem. Natuurlijk heeft God het niet nodig om door mensen geëerd te worden, want God is de Algenoegzame, de Almachtige, de Koning der Koningen, Die alleen onsterfelijkheid heeft en een ontoegankelijk licht bewoont. Al was er niet één engel geschapen, toch zou God even zalig zijn. Al waren zelfs alle engelen en mensen duivels, dan zou dat ons wel ongelukkig maken, maar God niet in het minst. Het is zoals David zegt in psalm 16: “O, mijn ziel, gij hebt tot de Heere gezegd: Gij zijt de Heere, mijn goedheid raakt

niet tot U maar tot de heiligen, die op aarde zijn en tot de heerlijken in welke al mijn lust is.”

Wij zijn arme, nietige mensen. Wat kan een druppel toedoen aan de zee? Vele druppels zouden er nog iets aan kunnen vermeerderen, maar wij zijn niets dan stofjes. De groten der aarde zijn ijdelheid. Denk maar niet dat u God door uw lofprijzing iets kunt toebrengen. Maar wat betekent dan dat verheerlijken en danken van God? Het is een uitspreken en verkondigen van de eer die in God is. Zij kenden en gevoelden iets van Hem en Zijn grote heerlijkheid en nu verkondigden zij die glorie met geestelijke woorden en met grote eerbied. Zij behoorden tot het uitverkoren geslacht, dat Gods deugden zou verkondigen. Christus wilde ook verheerlijkt worden en Zijn eer aan de mensen tonen. De herders maken alom bekend het Woord dat tot hun gesproken was. Men kan echter ook God verheerlijken door zijn werken. Dat gebeurt, wanneer men zich houdt aan Zijn geboden. Wanneer men in zijn gehele leven alles doet wat tot eer van God kan dienen. Hebt u Gods Woord, ook wat betreft Christus' geboorte goed gehoord? Zij die Christus gehoord hebben en in hun hart ontvangen

hebben, bewaren Hem zorgvuldig, zoals Maria. Ik weet dat zelfs de armste van geest dat met alle macht doet. Hij grijpt Christus aan, houdt Hem vast en sluit Hem in Zijn hart. Denk maar aan de Emmaüsgangers. Zij zeiden: „Heere, blijf bij ons, want de dag is gedaald”. Zo dwingen zij Christus. Het kan niet anders, zij moeten. Hem bewaren in het binnenste van hun hart. Aan wie Christus Zich heeft vertoond, die ziet in Jezus het allerhoogste goed. Dan smaakt men hoe goed de Heere is. Dan ziet men dat Christus de rijkste is, ook al is Hij de armste in Zijn geboorte, leven en dood. Men ziet in Hem de Parel van grote waarde en men acht alles schade te zijn om de kennis van Jezus. Christus is de schoonste. Hoor de Bruid maar, als men haar vraagt: „Wat is uw Liefste boven een andere liefste” Zij antwoordt: „Mijn liefste is blank en rood, volkomen rechtvaardig, niemand kan mij verlossen dan Hij”. Zij wil met Christus verenigd worden, want zij bemint Hem. Zo is het ook met hen die Christus gezien hebben. Paulus vervloekt een ieder, die Christus de Heere niet liefheeft. Zij, die Hem liefhebben kunnen niet van Hem gescheiden worden. Een martelaar zei: Men zou eerder

mijn ziel van mijn lichaam kunnen scheuren dan dat men Jezus van mij zou kunnen afnemen. En een vrouw, die leed onder bittere aanvechting, heb ik eens horen zeggen toen zij wat kalmer was: Heere Jezus, men scheure eerder mijn lichaam van mijn ziel, dan dat men mij scheure van U. Dit is zeker: omdat zij Christus zo liefhebben, daarom willen zij met Hem verenigd zijn, want de liefde zoekt vereniging. Zouden zij Christus dan niet in hun hart bewaren? Christus is in hen en zij in Christus. De gelovigen hebben Jezus in hun hart wonen en zij kunnen Hem nooit verliezen. Paulus zegt: “Mijn kinderkens, die ik wederom arbeid te baren totdat Christus een gestalte in u krijgt”. Als nu Zijn beeld in hun ziel ingedrukt is, hoe zouden zij dan anders kunnen dan Hem in hun ziel bewaren? Denk daar eens aan, u allen, die nu in en uit de kerk loopt. U tracht niet eens Jezus in u te bewaren. Hoe zult u Hem dan gehoord hebben? Maar gelovigen, die Hem met al uw kracht zou willen houden, ook al kunt u niet zoals u wilt, toch hebt u Hem werkelijk gehoord. Ja maar, zegt een kleingelovige: Hoe zou ik Hem kunnen bewaren, daar ik zo arm en zwak ben? Jezus

vlucht juist van mij weg! Neen, het is een bewijs dat Christus bij u is, als u gevoelt dat Hij van u weg wil. Was de engel niet bij Jakob, toen Hij zijn heup verwrong? Maar Jakob worstelde met Hem en wilde Hem niet laten gaan voordat Hij hem zegende. Als u denkt: Ik wil U niet verlaten en het lijkt alsof Hij van u wijken wil, juist dan zal Hij bij u blijven. Ja maar, ik vergeet het een en ander. Wanneer het natuurlijke zwakheid is, dan moet u het dragen als een bezoeking van God. Het is echter bij sommigen ook zo, dat zij wel klagen over een zwak geheugen, maar als men hen vraagt naar gewone dingen, die lang geleden gebeurd zijn, dan weten ze alles precies. Maar toch kan bij de gelovigen het geheugen wel verzwakken, door ouderdom of andere oorzaken. Als u de woorden vergeet, houdt dan de vrucht maar in uw ziel. Christus Zelf blijft in u. Al schijnt Hij weg te zijn en al zucht u daarover, toch is Hij er, want de kracht ervan blijft in uw ziel. Het voedsel gaat door uw lichaam heen en verdwijnt, maar de kracht ervan blijft in u. Dat blijkt uit uw zuchten over uw zwak geheugen. En zo hebt u Jezus wel goed gehoord, want dat is ook Maria's werk. Wie Christus in zijn hart

gevoelt overlegt steeds de dingen die Christus aangaan. Maria deed dit ook. U kunt dat lezen in Lukas 1. Zij vroeg er de engel over en deze antwoordde haar: „Vrees niet, want gij hebt genade bij God gevonden”. Zo dringen ze met hun gedachten door tot de kennis van Christus Zelf. De Kerk noemt dat het opwekken van de Bruidegom. Paulus zegt: “Wij hebben niet ontvangen de geest der wereld, maat de Geest Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons van God geschonken zijn, die wij spreken met woorden die de Heilige Geest leert, geestelijke dingen met geestelijke woorden samenvoegend”. Heeft men eenmaal iets gezien van Christus’ heerlijkheid, dan wil men steeds meer zien. Dat is het opwekken der liefde. God heeft hen, die Christus zo horen prediken Zijn Geest geschonken en die Geest rust niet; men wil alles van Christus weten. Ook de engelen waren, voor Jezus geboren was, reeds begerig om inzicht te hebben in de dingen van Zijn geboorte. “De Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods”. Wanneer men maar door Gods Geest geraakt is, dan kan het niet anders, of men moet steeds meer onderzoeken. Men kan niet rusten. Het

kan niet uit hun gedachten raken dat Christus voor hen mens is geworden. Zo is dat met Gods kinderen. Zo was het ook met Paulus: “Ik wil niets weten dan Jezus Christus en Die gekruist; hetwelk is een kracht Gods voor allen die geloven”. Zo willen wij graag horen dat Jezus Christus geboren is. Dat getrouwe Woord is aller aanneming waardig. Hij is in de wereld gekomen om zondaren zalig te maken. Deze mensen zijn levend gemaakt en zij ontvangen dit geestelijke zielevoedsel. Zij drinken uit de Steenrots, Christus, het water des levens; zij ontvangen het levende water, dat in hen ontspringt tot in het eeuwige leven. Dat is nu het overdenken van al die goede woorden en ze opsluiten in de binnenkamer van het hart. Hebt u nooit eens overdacht welk een zaligheid er in Jezus is? Dan kent u Christus niet voor uw hart, want anders zou het Woord altijd in u zijn; u zou het telkens weer overdenken. Maar als u in uw ganse leven daarmee bezig bent, zeg mij dan eens: Is uw hart niet altijd bij Christus? Wanneer men iemand liefheeft, dan kijkt men naar hem uit, men denkt eraan en men verlangt ernaar om altijd bij elkaar te zijn. Wanneer uw hele hart op Christus gericht is, dan denkt u:

Mocht ik Hem maar altijd in mijn hart dragen; hoe krijg ik deel aan Hem. Die gedachten komen steeds terug, en u overlegt ze in uw hart. Men verheerlijkt Christus ook niet alleen met woorden, maar in alles verheerlijkt men God. Zo sprak Maria: „Mijn ziel maakt groot de Heere en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker”. Toen zij gehoord had van Jezus’ komst wekte zij haar ziel op om God te verheerlijken. Waar Christus zó komt, schijnt Zijn licht in de ziel, zodat men de heerlijkheid des Heeren in die spiegel aanschouwt en naar datzelfde beeld wordt veranderd. Het voorwerp waar de zon op schijnt weerkaatst die stralen. Zo is het ook met het hart, dat Christus met Zijn licht bestraalt. Mozes’ gelaat blonk ervan, zodat men hem zonder bedekking niet kon aanzien. Van een waar christen gaat ook wat uit; de Geest der heerlijkheid rust op hem. Zelfs op het schavot werden de martelaren als met hemellicht beschenen. Toen zij, die Bucer veroordeelden hem zagen sterven, wilden sommigen ook wel zo met hem sterven, ook al werd hij verbrand. Hij stierf met het gevoel van deze heerlijkheid, terwijl de Zon der gerechtigheid over hem opging en hij genezing

vond onder Zijn vleugelen. „Het pad der rechtvaardigen is als een schijnend licht, voortgaande tot de volle dag toe”. De Zon der gerechtigheid leidt hen op de weg des levens, die de verstandigen naar boven leidt. U, die Christus nu nog niet verheerlijkt, wat is er in u meer dan in heidenen? Niets. Want het gaat er niet om dat u eens een hoofdstuk in de Bijbel leest, maar men moet Hem verheerlijken. Van velen kan men zeggen met Amos: „Zij waren niet om des Heeren Naam te vermelden”. Maar wanneer u altijd Christus tracht te verheerlijken in al uw voornemen en uw werk, dan eert u God en u vermeldt Zijn Naam. Paulus zegt: „Daarin verblijd ik mij, want ik weet dat mij dit ter zaligheid gedijen zal, door uw gebed en toebrenging des Geestes van Jezus Christus”. U wordt bespot, maar u verbreidt Christus' eer, wanneer uw licht schijnt onder een krom en verkeerd geslacht. Zij, die uw goede werken zien moeten uw hemelse Vader verheerlijken. Laat ze dan spotten zoveel ze willen, ga maar door om met woorden en werken Christus te verheerlijken. Het zal uw eer zijn en op deze wijze verheerlijkt u Jezus als Gods Zoon. Wie van Hem een nieuw hart ontvangen heeft zal

met dat geestelijke hart zijn dagelijks werk doen. De herders gingen naar hun werk. Allen die hier zijn gaan straks weer naar huis, ieder gaat weer naar zijn eigen werk. Maar hieraan kunt u merken of u Christus in uw hart ontvangen hebt, wanneer uw hart nog vol is met deze heerlijkheid. Paulus deed des Heeren werk, maar ook zijn eigen werk, want hij maakte tenten. De eerste monniken werkten en daarna kwamen zij samen om God te loven. Met zo'n hart moet u uw werk doen. Een student in zijn studie, een advocaat in het hanteren van het wetboek, een predikant in zijn preken; ieder in het zijne moet zijn werk met zo'n hart doen. Mensen, die anderen dienen, moeten daarin voortdurend de Heere dienen. In al uw doen en laten moet Gods eer uw hoogste doel zijn. Doe alles met een hart, vol van de Heilige Geest. Uw leven moet zo veranderen, dat u met Paulus kunt zeggen: Ik leef niet meer mijzelf, maar Jezus Christus leeft in mij". Het hele leven was dan Christus en in alles werd Hij verheerlijkt. Kon ik u maar dwingen, nu u naar huis gaat, om Christus in uw hart te bewaren, Zijn Woord te overleggen en ook in uw dagelijks werk geestelijk bezig te zijn;

kortom om in uw ganse leven Hem te verheerlijken. Hoe zou ik u dan verzekeren, zoals ik nu alle ware gelovigen ook doe: Vrees niet, want heden is u geboren die grote Zaligmaker. U, die nu Christus dient, al is het niet zo volmaakt als het behoorde, u verkondig ik grote blijdschap. Hij zal u in genade aannemen en in eeuwigheid tot Zich nemen in de hemelen. Daar zult u altijd bij de Heere zijn om God en het Lam alle lof, eer, heerlijkheid en dankzegging toe te brengen, tot in de zalige eeuwigheid. Amen

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING "SMYTEGELT-FONDS"

Voorzitter
Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
"Smytegeltfonds", Putten

Abonnement: € 14,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl

www.reveilserie.nl

